

Recensie: Interview Douglas Firs

foto © Douglas Firs

Recensie:

Douglas Firs is geboren als Gertjan Van Hellemont in Meise. De jongeman wordt vervoegd door Simon Casier op bas, Christophe Claeys op de drums en Sem Van Hellemont aan de toetsen. In 2012 kwam de debuutplaat "Shimmer & Glow" uit waarvan vier singles op de radio werden gedraaid. Begin 2015 kwam de tweede "The Long Answer Is No" uit met "Caroline" als grote hit. Naast zijn eigen band speelt Gertjan Van Hellemont ook bij Bony King die tot zijn beste vrienden kan gerekend worden.

Concertnews.be sprak met Gertjan Van Hellemont op Eurosonic waar hij zich aan een internationaal publiek toonde.

Uw naam is eigenlijk niet Douglas. Waarom toch zo'n Britse naam?

Ik wilde alleszins niet als Gertjan Van Hellemont gaan optreden. Dat lijkt precies of ik heb meegedaan aan Idool. Dat is niet het idee dat we naar streefden. Ik hoorde Douglas Firs zeggen door Agent Cooper in Twin Peaks. Het zijn bomen die erg lekker ruiken en zeer hoog worden. Ze groeien vooral in de westkust van de States. Die groeien eigenlijk constant omdat ze grenzen aan de zee en dus veel water krijgen. Ze kunnen hierdoor tussen de tachtig en de honderd meter hoog worden. Dat was toen in combinatie met singer-songwriter zijn wel iets mooi. Het kon zowel klinken als een bandnaam en als een eenzame zanger.

Willen jullie als band zo groot worden als die bomen?

Als band niet per se qua succes. Maar ik wil wel een reeks goeie platen voortbrengen en mooie muziek maken. Ik ga sowieso blijven muziek maken maar ik weet nog niet precies hoe vaak ik een album ga maken.

De tweede plaat kwam vorig jaar uit. Was het een moeilijk proces?

Dat is eigenlijk heel bizar maar we zijn toen geen obstakels tegengekomen. Alles ging vanzelf. Ik had heel snel de nummers klaar en de band had ik al van op de eerste plaat. Ik ben heel blij met de groep. Dus het opnameproces verliep eigenlijk exact zoals ik het wilde. Het was een klein beetje een droom om te gaan mixen bij Tom Schick in Chicago. Ik ga me wel niet haasten om platen te maken. Het moet goed zijn. Als ik terug een reeks mooie nummers heb die samen een plaat vormen, ga ik die wel maken. Maar niemand zegt op welk moment dat het moet zijn, ik beslis dat zelf.

Op Eurosonic moest u uzelf tonen aan de rest van Europa. Hoopte u daar door te breken?

Onze plaat komt in Duitsland uit dus voor ons was het wel goed om dat te kunnen tonen aan het Duitse publiek. Als je in Duitsland reaset, hoort Zwitserland daar ook bij. Ik speel heel graag optredens maar het is niet dat ik dat met het idee doe om beroemd te worden. Ik wil gewoon een leuk leven kunnen leiden met mijn muziek.

U speelt samen met Bony King. Stel dat u een keuze zou moeten maken tussen Bony King en Douglas Firs welke keuze zou u maken?

Ik denk dat iedereen met een eigen project voor zijn eigen project zou kiezen. Maar onze muziek past eigenlijk allemaal perfect samen. Hij en Cleo Janse zingen backings op mijn album en ik zing op zijn plaat. Daarnaast hebben we nog een covergroep met ons drieën. Dat houden we wel geheim maar als de kans zich voordoet, durven we wel eens optreden.

We houden alle drie erg veel van harmonieën en samenzingen op het genre country

bluegrass. Ik weet dat we dat alle drie altijd heel graag hebben willen doen. Dus het is wel goed dat we elkaar daarin gevonden hebben. Die samenzang is wel iets om te koesteren. We zijn eigenlijk goeie vrienden en het is cool dat we onze vriendschap kunnen combineren met onze muziek. Ze gaan mee op mijn theatertournee dus die band blijft wel behouden.

U heeft een reis doorheen Amerika gemaakt. Bent u hierdoor veranderd als muzikant?

Eigenlijk wel. Het is een groot land en mensen kijken daar anders naar het leven. Het is precies alsof de grootte van dat land in hun visie is gekropen. Als ik dan terugkom in Vlaanderen, zie ik hoe de mensen hier een kleine wereld voor zich zien. Ze leven onder de kerktoeren en kijken niet verder. Maar ze ergeren zich aan dingen die helemaal niet nodig zijn. Dat vond ik wel leuk in Amerika, dat er daar een heel constructieve houding is. Je voelt dat het een vrij jong land is. Hier hebben we eeuwen geschiedenis. Daar is dat nog volop in ontwikkeling. De mensen zijn heel gedreven.

Van waar kwam de keuze om daar naartoe te gaan?

Ik wou al heel lang eens naar daar gaan. Heel veel muziek die ik beluister, komt van daar. Dus het was wel eens de moeite. Als we dan toch zo lang op reis gingen, konden we maar beter tegelijk enkele concerten geven. Het is gewoon een heel mooi land om op reis te gaan. Ze waren wel enthousiast over onze muziek. We waren wel ongerust omdat we met onze harmonieën hun traditie doorbreken. Maar dat maakte niet uit voor hen. Die zagen dat niet als hun muziek die we stalen maar we deden er gewoon ons eigen ding mee. Maar als je gelooft in wat je doet, heeft niemand daar een probleem mee.

U wordt vaak vergeleken met americana artiesten als Neil Young en Ryan Adams. Is dit een vloek of een zegen?

Geen van beiden. Dat is voor mij een veel te groot compliment om als compliment te beschouwen. Maar ik vind het wel tof als iemand de referentie opmerkt. Hoewel ik eigenlijk Neil Young nog niet kende toen ik mijn eerste plaat opnam. Toen zeiden de mensen mij dat mijn muziek daar wel iets van meehad. Dan ben ik dat maar eens gaan opzoeken. Maar ik denk niet dat het ons kan helpen of tegenwerken. Mensen positioneren graag. Maar ik snap het wel dat mensen het zeggen. Wij maken nog muziek op een ambachtelijke manier net zoals Neil Young. Bij ons zijn dat gewoon nog nummers met akkoorden en melodieën.

Caroline is een bescheiden hit te noemen. Had u dit verwacht?

Nee eigenlijk helemaal niet. Ik begrijp radio's niet. Ik werk zelf als radiotechnicus maar hoe die mechanismen werken om nummers te kiezen, daar snap ik niets van. Ik weet dat onze eerste single "Can You Tell Her I Said Hi" was. Dat had een catchy melodie dus ik dacht dat die single eerder een hit ging worden. Maar dat heeft eigenlijk niet zo veel gedaan. Met "Caroline" bleek dat wel te werken. Zelfs op StuBru draaien ze nu dat nummer terwijl ik eerder onze eerste single daar een kans gaf. Het was wel interessant dat we daar gedraaid worden. Het nummer staat dicht bij mij, misschien dat het daardoor sneller bekend werd. Met onze eerste plaat spraken we vooral een Radio 1-publiek aan. Nu krijgen een volledig nieuw publiek op onze shows.

< Niels Bruwier >

Wie Douglas Firs aan het werk kan zien kan dat op volgende data:

12 maart 2016 De Singer in Rijkevorsel
18 maart 2016 Zwaneberg in Heist-Op-Den-Berg
25 maart 2016 Bolwerk in Vilvoorde
26 maart 2016 de Casino Sint-Niklaas
9 april 2016 In Heaven (Kerk Sint-Denijs), Zwevegem
15 april 2016 Staf Versluys, Bredene
16 april 2016 Liers Cultuurcentrum, Lier
29 april 2016 't Getouw, Mol
30 april 2016 De Groene Meersen, Zedelgem